

[Aksel Larsen.]

Ordførere og deres Repræsentanter i det kommende Udvalg at overveje dette. Jeg synes, man bør have lært af Erfaringen at lade være med at gennemføre en Forlængelse for en saa kort Tid; saa man alligevel tvinges til i Løbet af et Par Maaneder at komme med Forslag om en ny Forlængelse. Lad os i det mindste forlænge Lovgivningen med en saa rimelig Frist, at der er Chance for, at det er tilstrækkeligt.

I øvrigt har jeg kun det at bemærke, at det er muligt, at hvis man tager Hensyn til den formindskede Smørration og absolut vil aftrappe Beløbene derefter; bør det Beløb, der benyttes til Uddeling af Smørratkort for Sommerhalvaaret, skæres noget ned, som den højtærede Socialminister har redegjort for. Paa den anden Side har man ikke ubetinget Pligt til at følge denne Nedskæring af Smørrationerne, saa det er ikke noget ubetinget Argument for, at man skal skære Beløbet ned.

Til Slut har jeg en Bemærkning til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Chr. Christensen. Det ærede Medlem vendte sig imod Angrebet paa Regeringen for asocial Indstilling, og saa vidt jeg forstod paa hans Tale, mente han, at dette efter hans Mening udmærkede Forslag, som Ministeren har fremsat, beviser, at Regeringen ingen asocial Indstilling har. Jeg mener ikke, Beviset er ført, for Regeringen havde, hvis vi skal tro den højtærede Arbejds- og Socialministers Udtalelser til „Politiken“, absolut til Hensigt, at Ordningen skulde udløbe. Regeringen er af Faktorer uden for Venstre blevet tvunget til alligevel at gaa med til en Forlængelse. Det beviser ikke noget om Venstres gode Hjerte over for de smaa i Samfundet. Men nu er Lovforslaget kommet fra Arbejds- og Socialministeren, og saa kan man for min Skyld rejse Landet rundt og forkynde, at det er Venstre, der har taget Initiativ til at løse denne Sag.

I den Henseende er man ikke blufærdig. Under den forløbende Valgkampagne før de kommunale Valg var der mange Steder i Jylland, hvor Venstres Agitatorer forkyndte paa offentlige Møder, at her kunde man se, hvilket varmt Hjerte der banker hos Venstre for de gamle og Invaliderne. For se, nu sørgede Venstreregeringen for, at de fik et Eengangstillæg. Jeg kalder det virkelig ublufærdigt, at Venstre og Venstreregeringen, som blev tvunget til at gaa frivilligt med til et Forslag, der var fremkommet fra vor Side, lader sine Agitatorer rejse Landet rundt og fortælle, at nu er Venstre kommet og har hittet paa, at de gamle skulde have

et Eengangstillæg, og indkasserer Æren for det. Det er ikke fordi vi vil forbeholde os Æren for os selv alene, aldeles ikke, men det forekommer mig ærlig talt, at Venstre er det sidste Parti, der har Ret til at tiltage sig Æren her, saa meget mere som Venstres Indsats ikke var positiv, men negativ; man forringede kun det oprindelige Forslag om Eengangshjælp.

Men jeg har forstaaet, at nu vil man benytte denne Omstændighed, idet Regeringen er klar over, at man ikke kan komme uden om Folketingsflertallet. Saa fremkommer man i sidste Øjeblik med et Forslag som det, den højtærede Arbejds- og Socialminister er fremkommet med her, og saa skal man ud i Agitationen og sige: her har I et Bevis paa, at Venstre er et socialt forstaaende Parti, som Smaafolk trygt kan betro Magten. Jeg vil ikke forsøge paa at forhindre, at man driver denne Agitation, men jeg tror ikke, den virker.

Jeg mener, at dette Tilfælde beviser, som saa mange andre, at kun hvis man virkelig er klar over, hvilken Socialpolitik Venstre har, og hvilken Indstilling til den sociale Lovgivning den nuværende Regering har, kun hvis man ikke er godtroende, kun hvis man indstiller sin Politik og sine Forslag og hele sin Optræden efter denne Erkendelse, har man Chancer for at faa noget godt ud af Situationen, og ellers faar man det ikke. Hvis der ikke fra Oppositionspartiernes Side var fremkommet Forslag om Forlængelse af Rabatkortordningen, turde det være givet, at den var udløbet den 1. April, og jeg kan kun udtrykke min Glæde over, at det dog har vist sig, at Folketingsflertallet kan sætte sin Vilje igennem ogsaa i et Forhold, hvor man paa Forhaand ved, at der er Modstand fra Regeringen.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Naar jeg har bedt om Ordet paa det nuværende Tidspunkt, er det, fordi det er blevet mig meddelt, at der, medens jeg var i Landstinget, her af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Strøm) er gjort enkelte Bemærkninger om mit Svar i Landstinget i Gaar til det ærede Medlem af Landstinget Hr. P. Korsgaard. Jeg har mærket mig, at den ærede socialdemokratiske Ordfører har sagt, at han ikke havde set Fortrykket, men kun havde set et Referat i et Dagblad. Det er derfor ikke nogen Bebrejdelse, jeg retter mod den ærede Ordfører, naar jeg nu paa Grundlag af Landstingsreferatet, som jeg har faaet fremskaffet, med den højtærede Formands Tilladelse skal citere